

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia
PIAŢA LIBERTĂŢII BRAŞOV
Telefon 226
Abonament anual 360 lei
Pentru străinătate 800 lei
Anunţuri, reclame, duşă tarit.

Fondată la 1838 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin tine însuţi, cetăţene, şi pentru tine, la libertate, legalitate şi cinste.

Câteva constatări în legătură cu producţiunea noastră agricolă.

De N. G. V. Gologan.

Primul ram de activitate economică şi cel mai însemnat izvor de bogăţie naţională în ţara noastră este fără îndoială agricultura, de care depind într-o mare măsură însăşi perspectivele industrializării vieţii noastre economice.

Mai bine de 80% din populaţia României întregite se înfăptuieşte cu lucrarea pământului şi peste 2/3 din teritoriul ţării sunt cultivate de cereale.

Cu tot aportul industrial al vechilor provincii româneşti realipite, ţara românească va păstra încă multă vreme caracterul ei de pronunţat stat agricol şi ori câte sforţări s'ar face în direcţia căstării independenţei noastre industriale, trebuie să se aibă în vedere pe de o parte, că posibilităţile emancipării noastre economice sunt strâns legate de cultura pământului şi pe de altă parte, că interesele industriei trebuie identificate cu cele ale agriculturii.

State mult superioare nouă economiceşte ca America, Germania şi acum de curând Italia prin băţia grăului au înţeles acest lucru şi au căutat să împace interesele celor două ramuri principale de producţiune naţională: agricultura şi industria.

Dar nu e nevoie ca să ne ducem aşa de departe, asemenea pilde ne oferă şi ţări din vecinătatea noastră, Cehoslovacia, stat industrial, urmează cu stăruinţă o politică de expansiune economică întregită dela o vreme încoace de un protecţionism agrar, menit să reducă cât mai mult importul produselor agricole din ţările limitrofe şi să intensifice producţiunea naţională. Pentru producţiunea agricolă se fac sforţări uriaşe. Terenuri întinse până acum nefolosite au fost semănate. Maşini şi unelte agricole perfecţionate se pun la dispoziţia cultivatorilor, propagandiştii agricoli cutreeră satele, învăţând pe ţăran cum să-şi lucreze ogoarele pentru ca să obţină cele mai mari beneficii cu minimul de sacrificiu. Ministerul agriculturii se interesează de organizarea vânzărilor pentru ca cultivatorii de cereale să nu fie lipsiţi nici de cea mai mică parte a muncii lor. Cât de mult ar fi de făcut şi la noi în această privinţă, căci cu toate condiţiile prielnice de climă şi de sol, vom fi întrecuţi de state, cari deşi inferioare nouă din acest punct de vedere, vor şti să se folosească mai bine de progresele tehnice.

Franţa, care la 1870 cu 1300 kg. grâu la Ha, avea cea mai dezvoltată agricultură din lume, prin neglijarea continuă a acestei îndeletniciri a ajuns astăzi să fie tributară străinătăţii

în fiecare an cu câteva miliarde franci, pentru produsele agricole importate din alte ţări.

În schimb Germania, care în aceeaşi vreme nu producea mai multe cereale la hectar decât Franţa, a ajuns astăzi prin măsurile de chibzuire politică agricolă la aproape îndoitul acelei producţiuni.

Şi cât de bine iar fi prins Franţei în actualele împrejurări de mare criză economică şi financiară, dacă urmând calea Germaniei ar fi avut o agricultură în stare să-i satisfacă astăzi trebuinţele naţionale.

România de după război, prin înfăptuirea marelui reforme agrare a dat în stăcănirea plugurilor ţăranii peste jumătate din terenul arabil sau aproape un sfert din întinderea ei.

Urmările binefăcătoare ale acestei mari prefaceri, natural, că nu trebuie judecate după rezultatele celor câţiva ani de aplicare, când din cauza insuficienţei mijloacelor perfecţionate de exploatare, producţiunea agricolă a ţării a scăzut simţitor. Acest neajuns nu va putea însă dăinui, cultura pământului în România se va intensifica, mână în mână cu îmbunătăţirea şi modernizarea mijloacelor de exploatare ale micilor cultivatori, cărora sperăm, că şi statul le va da mână de ajutor.

Dovadă, că din an în an, agricultura noastră prosperează atât din punct de vedere calitativ, grăul românesc ajungând renumit pe pieţele străine prin conţinutul mare de gluten, cât şi din punct de vedere al cantităţilor, produse pe unitatea de suprafaţă. Bine înţeles, că mai sunt încă multe de făcut în această direcţie, căci numai dacă ne gândim la progresul realizat în alte state, unde producţiunea la hectar ne este mult superioară nouă: Polonia cu 60%, Cehoslovacia cu aproape 80%, Germania cu 155% şi chiar state mai mici, ca Jugoslavia, Bulgaria, Ungaria ne întrec din acest punct de vedere, — ne putem da seama de rezultatele uimitoare la care ne putem aştepta, dacă vom şti să organizăm şi să muncim cu toată priceperea ogoarele noastre, fără a mai socoti şi marile avantaje ce ni-le rezervă o samă de terenuri necultivate încă.

Un complot regalist la Salonic.

Ziarele anunţă din Atena, că la Salonic s'a organizat o mişcare condusă de 300 foşti ofiţeri regalişti, având ca scop să provoace răsturnarea guvernului în cazul când la alegerile de Duminică vor reuşi partidele monarchiste.

Cercul de studii al Partidului Naţional-Tărănesc

Prima întrunire. — Alegerea comitetului de conducere provizoriu. — Expozeul d-lui Iuliu Maniu. — Cuvântările d-lor V. Madgearu şi Dr. Lupu.

Miercuri seara a avut loc la Bucureşti prima întrunire a membrilor cercurilor de studii ale celor două partide democratice fuzionate, la care au luat parte aproape toţi fruntaşii Partidului Naţional-Tărănesc aflaţi în Bucureşti.

La adunarea prezidată de d-l prof. univ. Sabba Ştefănescu, s'a dat cetire de d-l dep. Virgil Madgearu planului de constituire al cercului de studii, apoi s'a procedat la ale-

gerea comitetului de conducere provizoriu, în care au fost aleşi d-nii: Ioan Mihalache, dr. Lupu, Gr. Junian, Costăchescu, V. Madgearu, Mihai Popovici, dr. Aurel Dobrescu, G. Miromescu, Em. Antonescu şi Sabba Ştefănescu.

A luat apoi cuvântul d-l I. Maniu, preşedintele Partidului Naţional-Tărănesc, care a rostit un important discurs, pe care l rezumăm în următoarele:

Expozeul d-lui Iuliu Maniu

Înainte de toate d-l Iuliu Maniu îşi arată viua satisfacţiune că opera de contopire a partidelor fuzionate progresează cu aşa repeziune şi temeritate şi arată bucuria sa că această reală fuziune, care trebuie să fie condusă numai de consideraţiuni aparţinătoare ţării şi intereselor Partidului Naţional-Tărănesc cu înlăturarea ori celor preocupări de ordin secundar, a ajuns până la contopirea cercului de studii a partidelor fuzionate. Aduce mulţămăitul tuturor membrilor şi conducătorilor cercurilor de studii a partidelor fuzionate; arată folosesele reale ce au urmat pentru partide din munca lor cinstită. Doreşte ca opera cercului de studii a Partidului Naţional-Tărănesc să satisfacă pe deplin chemării acestui important rang al organizaţiei de partid.

Rostul terenului de studii.

Arată că datoria cercului de studii este de a examina şi a populariza ideologia politică a partidului, a ţine seamă de evoluţia ştiinţelor sociologice şi de stat, pentru a ţine în pas partidul cu dezvoltarea gândirii omenirii civilizate. Are datoria de a examina posibilităţile reale şi împrejurările concrete, între cari principiile partidului pot fi puse în aplicare într'un moment dat. Are datoria de a pregăti proiectele de legi, chiar şi în opoziţie fiind şi de a aduna şi sistematiza materialul ştiinţific şi statistic necesar pentru congresele partidului şi debaterile parlamentare. Ca să poată face acest lucru sunt necesari bărbaţi cu pregătire înaltă ştiinţifică, cu sârguinţă şi pasiune pentru studiul lor şi cu devotament pentru opera ce trebuie să săvârşească partidul în interesul său şi al statului.

Această muncă uriaşă este prea grea, aproape de nerealizată la partide cari izvorăsc din oportunităţi momentane sau din speculaţiuni abstracte ştiinţifice.

La Partidul nostru Naţional-Tărănesc munca aceasta este însă uşurată prin faptul că acest Partid Naţional-Tărănesc nu a izvorât din oportunităţi şi capricii momentani; nici din speculaţiuni abstracte ştiinţifice şi ideologia lui politică nu este importată din ţări străine şi transplantată din alte structuri sociale decât ale neamului nostru, ci Partidul Naţional-Tărănesc a izvorât cu ideologia lui cu tot din necesităţile istorice ale poporului românesc şi din instinctul popular luminat prin experienţa practică şi ştiinţifică a altor neamuri şi se bazează pe tradiţiunile mari ale neamului românesc, urmărind idealurile naţionale şi sociale pentru cari a adus acest neam atâtea jertfe şi s'au sacrificat alături martiri.

A examina şi a populariza ideologia acestui Partid nu înseamnă decât a pătrunde în tainele istoriei neamului românesc, a studia structura lui socială şi economică şi a cerceta posibilităţile de dezvoltare a acestei structuri.

Ideologia Partidului Naţional-Tărănesc se reoglăndeşte clar şi în numirea sa, care numire arată şi obârşia lui, ca Partid fuzionat din cele două Partide, cel Naţional şi cel Tărănesc cari şi-au adus cu sine toate bogăţiile sufletesti, tot patriotismul şi tradiţiunea mare a trecutului lor.

Precum se învederează prin această numire, partidul nostru este un partid naţional în sensul nobil al cuvântului, iar nu în înţelesul reacţionar care i s'a atribuit acestui cuvânt în istoria politică a altor ţări dinnainte

de război. Acest sens nobil al cuvântului naţional, se reoglăndeşte în activitatea şi gândirea noastră trecută a partidului nostru sub trei aspecte.

Cele trei aspecte.

Un sens al cuvântului naţional în gândirea noastră politică este că viaţa de stat trebuie să fie condusă de întreaga naţiune, precum întreaga naţiune suportă sarcinile ei. Însăşi naţiunea cu toate clasele sociale trebuie să participe la drepturile şi prin urmare la răspunderile vieţii politice, precum datorate sunt toate să reprezinte interesele întregului neam. De aceea în punctul al doilea al principiilor de bază ale partidului fuzionat se spune că Partidul Naţional-Tărănesc „înţeleg să reprezinte interesele coect.ve ale naţiunii” de aceea în acest sens al cuvântului naţional se reoglăndeşte ideea democratică a partidului, care nu admite ca numei câţiva suprapuşi şi numai o parte, adesea cea mai improductivă a naţiunii, să contribuie cu credinţele sale, cu voinţa sa, cu puterea sa şi cu concepţiunea sa despre necesităţile sociale şi de Stat la îndrumarea vieţii de stat şi prin urmare a destinului neamului românesc.

Al doilea înţeles al cuvântului naţional în gândirea politică a Partidului Naţional-Tărănesc este că statul român fiind rezultatul frământărilor, luptelor, sacrificiilor, suferinţelor şi virtuţilor neamului românesc trebuie să fie expresiunea adevărată a fiinţei, a gândirii şi a însuşirilor neamului românesc.

Acest stat trebuie să reoglăndească în toate instituţiile sale fiinţa adevărată şi nefalsificată a poporului românesc şi să fie pătrunse de concepţiunea de viaţă a poporului românesc şi aceste instituţii trebuie cu toată puterea pe care le-o dă organizaţia de stat să desvolte însuşirile specifice ale poporului românesc şi să facă ca acest popor în dezvoltarea să se ţină pas cu celelalte popoare civilizate. Împrejurările istorice au adus cu sine că poporul românesc în provinciile nu de mult unite în urma vitregiei timpurilor au rămas înapoia celorlalte popoare susţinute cu toată puterea formidabilă de pe vremuri ale imperiilor prăbuşite prin războiul mondial. Trebuie să constatăm cu durere că poporul românesc în multe părţi ale noilor provincii este în ce priveşte starea lor socială, economică şi culturală, îndărătul popoarelor concloitoare. Nu voinţa şi nu aptitudinile de dezvoltare au lipsit poporului românesc din acele ţinuturi, ci i s'au pus piedici artificiale ca să nu poată pune în aplicare calităţile sale superioare. De aceea nu ajunge ca aceste piedici să fie înlăturate, ci statul român trebuie să înţeleagă că trebuie să facă tot ce-i este în putinţă ca poporul românesc să câştige şi să suplinească cât de iute şi până mai este vreme ceace a pierdut sau a înţelăsat din vina oprimărilor străine.

